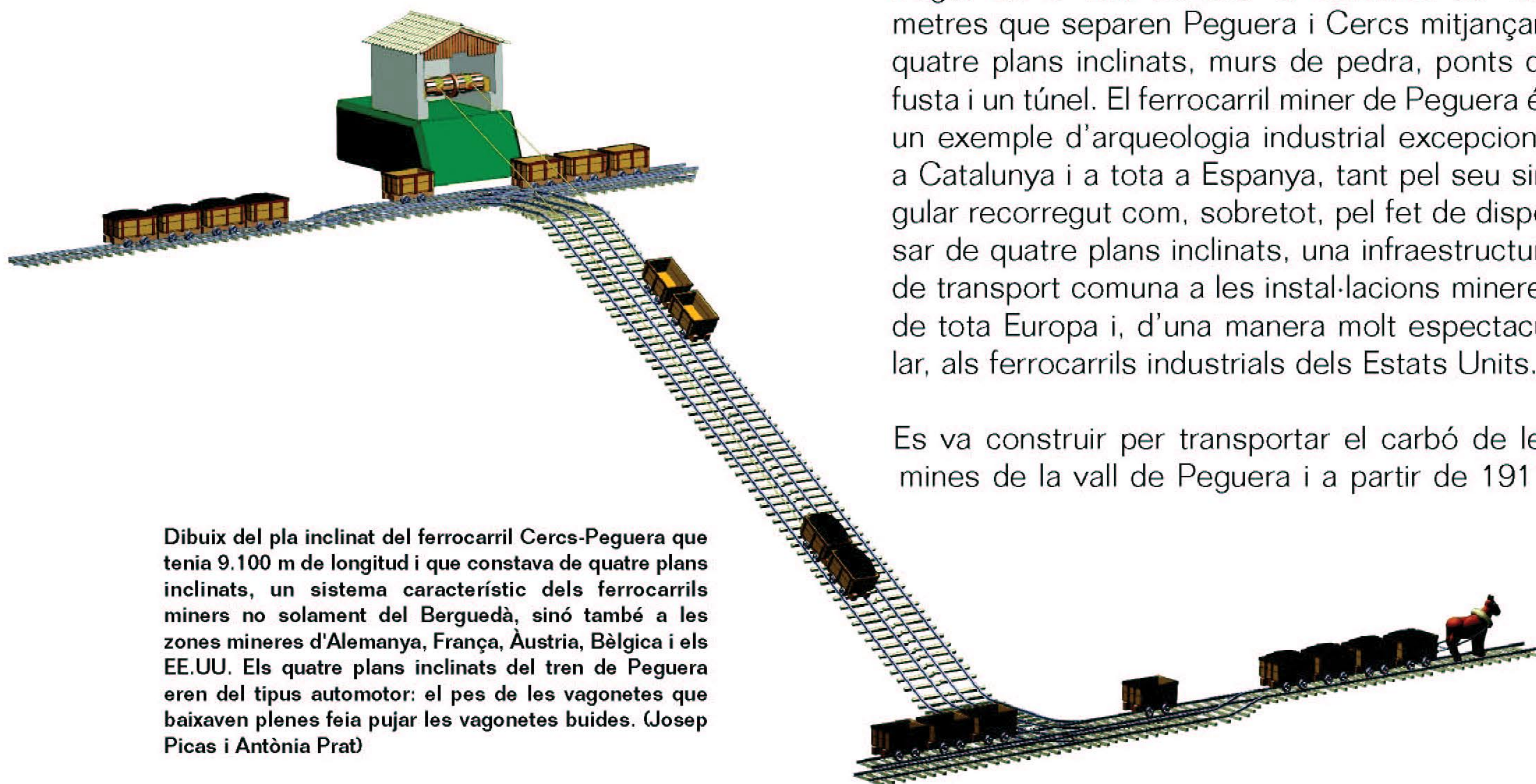

La mina de carbó Realidad, amb l'estació del telefèric, els magatzems i les muntanyes de runa. Postal de la segona dècada del s. XX. (Arxiu MMCercs)

Però el cost de les obres va descapitalitzar l'empresa que es va veure obligada, l'any 1916, a vendre el ferrocarril i l'explotació de les mines a una altra entitat, P. Oromí y Cia.

El 1917, la nova empresa propietària va aconseguir produir 4.600 tones de carbó, després d'un costos procés d'inversió i modernització (construcció de noves galeries, prolongament del tram ferroviari i muntatge d'un telefèric). A mitjan anys vint l'empresa comptava amb un cinquantena de miners i assolia produccions anuals a l'entorn de 3.000 tones de carbó, i tot i que el 1925 la producció es va doblar, la societat va començar a tenir problemes financers i va decidir posar fi a l'activitat minera, la qual cosa succeí el 1928.

Dibuix del pla inclinat del ferrocarril Cercs-Peguera que tenia 9.100 m de longitud i que constava de quatre plans inclinats, un sistema característic dels ferrocarrils miners no solament del Berguedà, sinó també a les zones mineres d'Alemanya, França, Àustria, Bèlgica i els EE.UU. Els quatre plans inclinats del tren de Peguera eren del tipus automotor: el pes de les vagonetes que baixaven plenes feia pujar les vagonetes buides. (Josep Picas i Antònia Prat)

L'explotació forestal es va mantenir fins als anys trenta.

El 1931, la societat afectada per una profunda crisi es va reestructurar i amb el nom Serchs, S. A. restà a l'espera de trobar un comprador capaç de pagar-ne les 700.000 pessetes en què els accionistes la van valorar. Aquesta va ser la quantitat que va pagar José Erique de Olano y Loizaga, comte de Fígols, principal accionista de Carbones de Berga, S. A. (CBSA), l'empresa carbonera més important de Catalunya.

A partir de 1942 Serchs, S. A. es va convertir en una empresa filial de CBSA que durant molts anys va explotar les concessions mineres de l'empresa a Vallcebre i Saldes. El 1962 el personal i les instal·lacions mineres de Serchs, S. A. van passar íntegrament a CBSA i l'empresa, en mans de la família Olano, quedà totalment desvinculada de l'activitat minera. L'any 2003 la família Olano, la principal propietària de la vall de Peguera, es va vendre la finca, d'una extensió de prop de mil vuit-centes hectàrees, a una empresa del Golf Pèrsic.

El ferrocarril de Peguera

El ferrocarril miner, les obres del qual van començar el 1906 i van finalitzar el 1910 amb un recorregut de 9 km, salvava el desnivell de 750 metres que separen Peguera i Cercs mitjançant quatre plans inclinats, murs de pedra, ponts de fusta i un túnel. El ferrocarril miner de Peguera és un exemple d'arqueologia industrial excepcional a Catalunya i a tota Espanya, tant pel seu singular recorregut com, sobretot, pel fet de disposar de quatre plans inclinats, una infraestructura de transport comuna a les instal·lacions mineres de tota Europa i, d'una manera molt espectacular, als ferrocarrils industrials dels Estats Units.

Es va construir per transportar el carbó de les mines de la vall de Peguera i a partir de 1911,